

GALIĆ (9) *vb impf*

inf z tekstu nieoznaczającego ą, w pozostałych formach a pochylone.

inf g(a)lić (1). ◇ praes 3 sg gâli (6). ◇ 3 pl gâlą (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Podawać piłkę w grze; praebere pilam Cn (1) :

Przysłowie: Cretaeus, Idem Cretisare cum cretensi, Proverb. S ośzułtem á łgarzem łżą fie obchodzić/ Też/ yako gałą tako biyą/ bywa mowiono. Mącz 68c.

2. Działać na korzyść, powodować korzystny skutek; suffragari alicui, velificari honori alicuius Cn (8) :

galić komu (6): Pátrrze zásię Doktorá iák receptą ízali/ Zmowi się z Aptekárzem czárt pogánu gali. BielSat B3v [idem] BielRozm 12. Cf »sobie galić«.

galić co (1): Bowiem cnotá dla fiebye íście nie dla chwały/ Ma być od nas ízukaná/ bo thá záwždy gali/ Y powagę y zacność y pocźciwą łławę/ A wżytko fie Więc íporzy kto fie z nią wda w ípráwę. RejWiz 91v.

Zwroty: »na swe skrzydło galić« (2): RejJóz L3y; Wízyfcy dziś łobie ná łwe łkrzydłá gałą/ A choć wżytko zle przedlię łobie chwałá. RejZwierc 223.

»sobie galić« (4): Gdy zły kogo chwali/ łobie gali. BierEz S; RejJóz I; Wey wey/ weífze toć mędrue Nas oczyeć prawie blańuie. [...] Iakoć łobie vmie galić Tego Łalkibozei źbawić. RejKup Mv; RejZwierc 223.

Formacja współrzenna: nagalić.